

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 квітня 2019 року
№ 90-1(II)/2019

Справа № 3-86/2019(1853/19)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Юрченко Сергій Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України

(конституційність) положень частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), якими передбачено:

„У справі з ціною позову, що не перевищує п'ятиста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), а також у випадку оскарження ухвали (крім ухвали, якою закінчено розгляд справи) суд може визнати касаційну скаргу необґрунтованою та відмовити у відкритті касаційного провадження, якщо:

1) Верховний Суд вже викладав в своїй постанові висновок щодо питання правильного застосування норми права, порушеного в касаційній скарзі, і суд апеляційної інстанції переглянув судові рішення у відповідності з таким висновком; або

2) правильне застосування норми права є очевидним і не викликає розумних сумнівів щодо її застосування чи тлумачення.

Суд відмовляє у відкритті касаційного провадження з перегляду ухвали про повернення заяви позивачеві (заявникові), про розгляд скарг на дії (бездіяльність) органів державної виконавчої служби, приватного виконавця, якщо рішення касаційного суду за наслідками розгляду такої скарги не має значення для формування єдиної правозастосовчої практики“.

Автор клопотання зазначає, що оспорювані положення Кодексу ставлять обґрунтованість касаційної скарги в залежність від ціни заявленого позову, порушують та суттєво звужують повноту та вичерпність прав і свобод, гарантованих статтею 55 та пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, а тому є такими, що не відповідають статтям 8, 21, 22, 64 Конституції України.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, у квітні 2018 року представник публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ (далі – Товариство) звернувся до СУД 1

з позовом до громадян Юрченка С.В. і
ОСОБА про стягнення вартості нестачі пально-мастильних матеріалів.

Позовні вимоги було обґрунтовано тим, що відповідачі не забезпечили зберігання матеріальних цінностей як матеріально відповідальні особи та заподіяли Товариству матеріальну шкоду. Згаданий суд рішенням від хх.хх.хххх року позов задовольнив: з Юрченка С.В. стягнуто вартість нестачі пально-мастильних матеріалів у розмірі 7153 гривень 04 копійки, з ОСОБА – у розмірі 2280 гривень 40 копійок.

СУД 2 постановою від хх.хх.хххх року рішенням суду першої інстанції залишив без змін.

СУД 3 у складі колегії суддів, , посилаючись, зокрема, на пункт 5 частини другої статті 394 Кодексу, ухвалою від хх.хх.хххх року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Юрченка С.В. і ОСОБА . У названій ухвалі вказано, що аналіз змісту касаційної скарги та оскаржених судових рішень свідчить, що правильне застосування судами першої та апеляційної інстанцій норм права є очевидним, а касаційна скарга – необґрунтованою.

Автор клопотання стверджує, що СУД 4, ухвалюючи судові рішення, не врахував, що справу розглядали суди попередніх інстанцій за правилами загального позовного провадження, а також не взяв до уваги висновки, викладені у постанові СУД 4 від хх.хх.хххх року в адміністративній справі НОМЕР . У зв'язку з цим Юрченко С.В. вважає, що ухвала СУД 3 від хх.хх.хххх року „суперечить статті 6 Конституції України, оспорюваній нормі Кодексу“, а також практиці СУД 4 в подібних правовідносинах.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України

(конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункти 5, 6 частини другої).

Юрченко С.В. стверджує про невідповідність Конституції України (неконституційність) положень частини четвертої статті 394 Кодексу. Ця частина вказаної статті містить чотири абзаци, однак у конституційній скарзі наведено зміст лише її абзацив першого, другого, третього. Зі змісту ухвали СUDЗ від хх.хх.хххх року, копію якої долучено до конституційної скарги, вбачається, що суд касаційної інстанції керувався абзацами першим, третім частини четвертої статті 394 Кодексу, оскільки в цій ухвалі зазначено, що „аналіз змісту касаційної скарги та оскаржуваного судового рішення свідчить, що правильне застосування судами першої та апеляційної інстанції норм права є очевидним, а касаційна скарга – необґрунтованою“. Автор клопотання не вказав також конкретних положень статей 8, 22, 64 Конституції України, на відповідність яким належить перевірити оспорювані положення Кодексу.

Стверджуючи про неконституційність положень частини четвертої статті 394 Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу обмежився цитуванням окремих положень статей 6, 8, 21, 22, 55, 64, 129, 151¹ Основного Закону України та оспорюваних положень Кодексу. Однак цитування без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року

№ 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Крім того, автор клопотання, аналізуючи судові рішення у своїй справі, зазначає, що ухвала СУД 3 від хх.хх.хххх року „суперечить статті 6 Конституції України, оспорюваній нормі Кодексу“, а також „існуючій практиці СУД 4 в подібних правовідносинах“. Отже, Юрченко С.В. фактично не погоджується з ухвалою СУД 3; однак така незгода не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини четвертої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62

Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**